

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Bruntále - pobočka v Krnově rozhodl samosoudkyní Mgr. Monikou Kotrlovou v právní věci žalobce **JUDr. P. L.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupeného Mgr. Lubomírem Nedbalem, advokátem se sídlem xxx proti žalované **ALTERAGRA s.r.o.** se sídlem xxx, IČ xxx, zastoupené JUDr. Leopoldem Petříčem, advokátem se sídlem xxx, o **400.000,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

I. Žaloba, aby byla žalovaná povinna zaplatit žalobci částku 400.000,- Kč se smluveným úrokem z prodlení 7% ročně z částky 400.000,- Kč od 1.1.2015 do zaplacení a zákonný úrok z prodlení z částky 400.000,- Kč od 1.1.2015 do zaplacení ve výši 3% a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 4950,- Kč, **se zamítá.**

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 74.052,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalované JUDr. Leopolda Petříče.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 26.2.2014 se žalobce domáhá na žalované zaplacení částky 400.000,- Kč s příslušenstvím, z titulu půjčky. Uvedl, že žalované půjčil, jako fyzická osoba, dne 31.5.2004 částku 2.000.000,- Kč, splatnou nejpozději do 31.12.2004. Úroky byly smlouveny ve výši 7,00 % p.a. Žalovaná dosud vrátila žalobci pouze částku 1.600.000,- Kč, zůstatek ve výši 400.000,- Kč nebyl zaplacen. Půjčka je vedena v účetní evidenci žalované (Hlavní knize analytické II. strana 3, účet 479500). Svůj dluh včetně příslušenství žalovaná písemně uznala dne 21.12.2007, co do důvodu i výše. Při soudním jednání dne 4.9.2014 žalobce skutková tvrzení doplnil s tím, že žalované byla poskytnuta půjčka z účtu JUDr. P. L., xxx Smlouva o půjčce, kde je žalobce označen jako fyzická osoba, byla vyhotovena pouze jako pojistka pro případ, že by po skončení konkurzu dlužníci nebyli schopni vrátit půjčené finanční prostředky. Žalovaná postupně splácela půjčku na účet správce, avšak ke dni

konečné zprávy nebyla doplacena částka 400.000,- Kč, proto ji musel doložit do pokladny ze svého a částku takto zaplatil za žalovanou. Se společníky žalované situaci probíral, zavázali se vrátit dlužnou částku a v roce 2011 bylo sepsáno uznání dluhu. Ve lhůtě stanovené v souladu s ust. § 118b o.s.ř. žalobce opětovně doplnil skutková tvrzení s tím, že žalobce, jako fyzická osoba půjčil žalovanému žalovanou částku 400.000,- Kč, kterou následně vložil do pokladny konkurzního úpadce, tímto vznikl nový závazek z půjčky žalobce žalované ze dne 20.12.2010 na částku 400.000,- Kč. Tento závazek vůči žalobci žalovaná písemně uznala dne 6.10.2011 a dluh se zavázala zaplatit nejpozději do 31.12.2013. Alternativně žalovanou částku žádá jako bezdůvodné obohacení, z titulu poskytnutí plnění žalobcem za jiného, v daném případě za žalovanou.

Ve věci rozhodl soud elektronickým platebním rozkazem, do kterého podala žalovaná odpor. Žalovaná neuznala nárok uplatněný žalobcem v celém rozsahu s tím, že žalobce jako občan nepůjčil žalované částku 2.000.000,- Kč. Ze smlouvy o půjčce z 31.5.2004 i z výpisu z účtu o přijaté platbě 2.000.000,- Kč od xxx je zřejmé, že půjčku poskytl JUDr. P. L., a podle této smlouvy převedl zmíněnou částku na účet žalované. Smlouvu uzavřenou s tímž datem mezi JUDr. P. L., coby fyzickou osobou a žalovaným označil jako nevěrohodnou, které nebyla v té době vyhotovena. Nedošlo k žádnému odevzdání deklarované půjčené částky žalobcem, jako fyzickou osobou. Žalovaná se domnívá, že nedošlo ani k uzavření smlouvy o půjčce na částku 400.000,- Kč, nebylo-li tvrzeno o jakou smlouvu o půjčce se mělo jednat, jaké měly být náležitosti půjčky, zejména výše půjčené částky a doba jejího vrácení a nebylo prokázáno, že by částka 400.000,- Kč byla dána do dispozice žalované, tzn. do její pokladny nebo na její účet. V účetnictví žalované není o půjčce žalobce žádný účetní záznam. Žalovaná zpochybnila pravost uznávacího prohlášení ze dne 21.12.2007, kdy se tvrdí dluh ve výši 400.000,- Kč, což je v rozporu s doplněním skutkových tvrzení ze strany žalobce, ve kterém uvádí splátky do roku 2010. Žalovaná vyslovila námitku promlčení.

V daném případě bylo řízení zahájeno podáním žaloby u zdejšího soudu dne 26.2.2014, insolvenční řízení u spol. ALTERAGRA, s.r.o., bylo dle sdělení KS v Ostravě zahájeno dne 17.7.2014, vedeno pod sp. zn. KSOS 34 INS 19608/2014, k návrhu navrhovatele xxx, stav řízení je před rozhodnutím o úpadku a dle vyjádření insolvenčního soudce dobu rozhodnutí o insolvenčním návrhu nelze určit. Z vyjádření žalovaného k návrhu na insolvenční řízení ze dne 29.7.2014 a 25.2.2015 vyplývá, že žalovaná v insolvenčním řízení zaujímá stejný názor tj. popírá uplatněný nárok ve výši 400.000,- Kč, projednávaný u zdejšího soudu. Ke dni vyhlášení rozsudku ve věci samé nebylo Krajským soudem v Ostravě rozhodnuto o úpadku žalovaného, proto bylo možno pokračovat v zahájeném civilním řízení, teprve rozhodnutím o úpadku by došlo k přerušování civilního řízení.

V projednávané věci provedl soud dokazování Smlouvou o půjčce uzavřenou mezi JUDr. P. L., jako věřitelem a Alteragra, s.r.o. se sídlem xxx jako dlužníkem, ze dne 31.5.2004, Smlouvou o půjčce uzavřenou mezi JUDr. P. L., xxx jako věřitelem a ALTERAGRA, s.r.o. se sídlem xxx ze dne 31.5.2004, Uznáním dluhu ze dne 21.12.2007, příjmovým pokladním dokladem ze dne 20.12.2010, Uznáním dluhu ze dne 6.10.2011, Výpisem z účtu žalovaného ze dne 2.6.2004, přehledem splátek dluhu ze dne 3.9.2014, Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15.9.2011, č.j. 13K 44/97-449 o zrušení konkurzu na majetek úpadce xxx, sdělení Krajského soudu v Ostravě o zahájení insolvenčního řízení na žalovanou společnost, Smlouvou o poskytování právních služeb ze dne 28.12.2004 uzavřenou mezi spol. ALTERAGRA, s.r.o. a JUDr. P. L.

Soud hodnotil důkazy podle své úvahy, a to každý jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci řízení, v souladu s ustanovením § 132 o.s.ř. a s přihlédnutím k ustálené judikatuře, a to rozsudku NS ČR ze dne 24.1.2007, sp. zn. 33 Odo 579/2005.

Po provedeném dokazování má soud za prokázáno, že mezi účastníky je považováno za nesporné, že žalovaná obdržela na svůj bankovní účet dne 2.6.2004 částku 2.000.000,- Kč z účtu xxx, na základě písemně uzavřené Smlouvy o půjčce ze dne 31.5.2004, kterou poskytl žalované xxx JUDr. P. L. Nesporným je rovněž vrácení částky 1.600.000,- Kč. Věřohodnost výpovědi slyšených svědků hodnotil soud ve vztahu k účastníkům řízení a projednávané věci. Mezi osobou žalobce a slyšenými svědky je velmi blízký rodinný vztah. xxx je zeť žalobce, svědek xxx švagr žalobce. Z řízení jednoznačně vyplývá nestandardní jednání žalobce, jako xxx, ve snaze finančně vypomoci svědkům, jako společníkům a jednatelům společnosti ALTERAGRA, s.r.o. a současně sepsal listinu bez právního základu (smlouvy o půjčce jako pojistky). JUDr. P. L. od prosince 2004 vykonával právní služby pro spol. ALTERAGRA (v tomto období byly společníky společnosti svědci xxx a xxx). Jde-li o vztah žalované a svědka xxx, jedná se o bývalého společníka žalované společnosti, jejich vzájemné vztahy jsou velmi vyhrocené a napjaté, které budou řešeny v rámci insolvenčního řízení. Byla-li žalobcem předložena písemná Smlouva o půjčce s totožným datem i obsahem uzavřená mezi žalobcem, jako fyzickou osobou a žalovanou společností, žalobce ve své účastnické výpovědi připustil, že druhou smlouvu vyhotovil pouze jako pojistku pro případ, že by dlužníci nebyli schopni vrátit půjčené finanční prostředky. Rovněž svědek xxx, bývalý jednatel žalované, ač tvrdí půjčku 2000.000,- Kč s fyzickou osobou s tím, že finanční prostředky byly zapůjčeny z odměny správce konkurzní podstaty, připouští podepsání obou smluv, přičemž smlouva s fyzickou osobou měla sloužit jako pojistka pro případ, že nebudou moci vrátit finanční prostředky do skončení konkurzního řízení dlužníka xxx. Svědek xxx, bývalý společník žalobce potvrzuje podpis jediné smlouvy, a to smlouvy s JUDr. L., správcem konkurzní podstaty. Výpověď svědka xxx vyhodnotil soud jako nevěrohodnou a rozporuplnou.

Jako nevěrohodné pro vzájemný rozpor v obsahu soud hodnotil listinné důkazy, a to Uznání dluhu ze dne 21.12.2007, Uznání dluhu ze dne 6.10.2011 a přehled splácení dlužné částky doložený žalobcem. Dne 21.12.2007 společnost ALTERAGRA, s.r.o. jako dlužník uznává co do důvodu i výše dluh ve výši 400.000,- Kč s příslušenstvím (smluvní úrok 7,00 % p.a. a zákonný úrok z prodlení) vůči JUDr. P. L., xxx, jako věřiteli, představující nesplacenou část půjčky ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi ALTERAGRA, s.r.o. a JUDr. P. L., fyzickou osobou, dne 31.5.2004. Z přehledu splátek odeslaných z účtu žalované na účet správce konkurzní podstaty JUDr. P. L. (přehled vypracován žalobcem), vyplývá plnění ve splátkách v roce 2006 v celkové výši 1.100.000,- Kč (zbytek nesplacené půjčky 900.000,- Kč, v roce 2009 výše splátky 150.000,- Kč (zbytek nesplacené půjčky 750.000,- Kč, v roce 2010 výše splátek celkem 350.000,- Kč (zbytek nesplacené půjčky 400.000,- Kč). Celkem splaceno 1.600.000,- Kč, nesplaceno 400.000,- Kč. Písemným Uznáním dluhu ze dne 6.10.2011, společnost ALTERAGRA, s.r.o. zast. jednatelem xxx uznává co do důvodu i výše, dluh vůči JUDr. P. L., nar. xxx, bytem xxx ve výši 400.000,- Kč, a to z titulu půjčky peněz, které JUDr. P. L. půjčil společnosti dne 20.12.2010 na zaplacení nesplacené části půjčky ze smlouvy o půjčce, uzavřené mezi společností ALTERAGRA, s.r.o. jako dlužníkem a JUDr. P. L. správcem konkurzní podstaty úpadce xxx, dne 31.5.2004. Je-li v roce 2007 uznán dluh ve výši 400.000,- Kč, tvrzeny splátky v letech 2006 – 2010, je zcela nelogickým uznávaný dluh v roce 2011 opět ve výši 400.000,- Kč. Věřohodnost a pravost listinných důkazů hodnotil soud současně z časové hlediska, kdy listinné důkazy dokládá žalobce v průběhu soudního

řízení v závislosti na doplnění skutkových tvrzení, ač se jedná o advokáta, osobu znalou práva.

V Hlavní knize analytické II – součty za syntetika a třídy, která je součástí Smlouvy o převodu obchodního podílu xxx, nar. xxx, bytem xxx jako převodce a SVA-TI, a.s. se sídlem xxx, ze dne 26.11.2013, je uveden záznam účet č. 479500 půjčka L. – 400.000,- Kč, bez další bližší specifikace. Jedná se o pouhý výčet neobsahující prvotní účetní doklady, tento listinný důkaz neobjasňuje, o kterou půjčku se má jednat.

Dle příjmového pokladního dokladu ze dne 20.12.2010, bez č., správce konkursní podstaty JUDr. P. L. (opatřeno otiskem razítka správce konkursní podstaty a razítkem xxx) přijal od JUDr. P. L., xxx částku 400.000,- Kč, u kolonky schválil nečitelný podpis, podpis pokladníka a stvrzením převzetí xxx dne 20.12.2010. S ohledem na výše popsané skutečnosti, lze mít pochybnost o pravosti této listiny.

Podle § 3028 odst. 1,3 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé de dne nabytí jeho účinnosti. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.

V daném případě se jedná o práva a povinnosti vzniklé přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (o.z.), proto byla věc posuzována dle dosavadních právních předpisů zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku (obč.zák.)

Podle § 454 obč. zák. bezdůvodně se obohatil i ten, za něj bylo plněno, co po právu měl plnit sám.

Podle § 558 zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku (dále jen obč. zák.) uzná-li někdo písemně, že zaplatí svůj dluh určený co do důvodu i výše, má se za to, že dluh v dohodě uznání trval.

Podle § 657 obč. zák., smlouvou o půjčce přenechává věřitel dlužníkovi věci určené podle druhu, zejména peníze, a dlužník se zavazuje vrátit po uplynutí dohodnuté doby věci stejného druhu.

Podle § 107 odst. 1,2 obč. zák. právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení se promlčí za dva roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil. Nejpozději se právo na vydání plnění bezdůvodného obohacení promlčí za tři roky, a jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení, za deset let ode dne, kdy k němu došlo.

Po provedeném dokazování soud dospěl k těmto právním závěrům:

Smlouva o půjčce je reálným kontraktem, což znamená, že k uzavření smlouvy dochází nikoliv podpisem listiny označené jako smlouva o poskytnutí půjčky, ale až předáním předmětu půjčky. Bylo tedy na žalobci, aby prokázal předání a převzetí předmětu půjčky žalovaným. V tomto směru důkazní břemeno o poskytnutí půjčky žalované je na žalobci, a je na něm, aby prokázal, že byla řádně uzavřena smlouva o půjčce a došlo k předání peněz. Z provedeného dokazování vyplynulo a stalo se mezi účastníky nesporným, že Smlouva o půjčce ze dne 31.5.2004 byla uzavřena mezi žalobce, jako správcem konkurzní podstaty a

žalovanou společností nikoliv mezi žalobcem jako fyzickou osobou. Nesporným rovněž zůstává převod finančních prostředků z účtu konkurzního dlužníka xxx na účet žalované dne 2.6.2004. Jedná se o závazkový vztah mezi odlišnými subjekty, nelze akceptovat názor žalobce, že se jedná o tutéž osobu. Proto byla Smlouva o půjčce ze dne 31.5.2004 sepsaná mezi žalobcem, jako fyzickou osobou a žalovanou společností, vyhodnocena jako fiktivní, nevěrohodná a neplatná.

Podle § 558 věty první obč.zák. uzná-li někdo písemně, že zaplatí svůj dluh určený co do důvodu i výše, má se za to, že dluh v době uznání trval. Právní teorie i soudní praxe je zajedno v tom, že uznání dluhu není novým právním titulem závazku. Zakládá se jím právní domněnka, že dluh v době jeho uznání existoval, která je ovšem vyvratitelná důkazem opaku (§ 133 o.s.ř.) Zůstalo-li v řízení mezi účastníky nesporným uzavření smlouvy mezi odlišnými subjekty, lze dovodit neexistenci dluhu uznávaného v písemném uznání dluhu ze dne 21.12.2007, kterým se uznává dluh ve výši 400.000,- Kč z titulu půjčky žalované vůči žalobci jako fyzické osobě. (Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.2.2006, sp. zn. 33 Odo 1028/2004).

Jde-li o smlouvu o půjčce, kdy měl žalobce půjčit žalované ze svých soukromých prostředků částku 400.000,- Kč dne 20.12.2010, rovněž v tomto případě, bylo na žalobci, aby prokázal předání a převzetí předmětu půjčky žalovanou. Jediným důkazem žalobce je příjmový pokladní dokladu ze dne 20.12.2010, kterým je prokazováno přijetí předmětné částky žalobcem, jako správcem konkursní podstaty od fyzické osoby žalobce. Soud má za to, že žalobce neunesl důkazní břemeno o poskytnutí půjčky žalované, předání předmětu půjčky. Žádný jiný důkaz prokazující uzavření půjčky, ať písemnou smlouvu o půjčce, výpis z účtu žalobce, výslech svědkyně podepsané na příjmovém pokladním dokladu, potvrzující převzetí a současně pokladníka, nebyl navržen. Je-li v Hlavní knize analytické II, která je součástí Smlouvy o převodu obchodního podílu xxx uveden zápis půjčka JUDr. L. 400.000,- Kč, tento listinný důkaz neobjasňuje, o kterou půjčku se jedná. Jak již bylo uvedeno výše, svědek xxx potvrzuje půjčku od fyzické osoby žalovaného ve výši 2.000.000,- Kč, kterou měl žalobce půjčovat ze své odměny správce konkursní podstaty, přičemž tato smlouva o půjčce byla vyhodnocena jako neplatná. Listina – příjmový pokladní doklad, kterým žalobce prokazuje půjčku, je předkládána teprve v průběhu soudního řízení, námitka žalované k věrohodnosti a pravosti listiny se jeví oprávněnou.

Žalobce alternativně navrhuje přiznání žalované částky z titulu bezdůvodného obohacení ve smyslu § 454 obč. zák. Právo požadovat vydání předmětu bezdůvodného obohacení má ten, kdo plnil za jiného, od toho za koho plnil. Není rozhodující, zda plnění bylo poskytnuto se souhlasem dlužníka. Vyličený skutkový stav a text uvedený na příjmovém dokladu „ Dopltek dosud nesplaceného zbytku půjčky ze dne 30.5.2004 za dlužníka ALTERAGRA, s.r.o. xxx, IČ xxx“ a vyjádření žalobce i svědka xxx by mohl nasvědčovat naplnění skutkové podstaty bezdůvodnému obohacení. Soud se přednostně zabýval otázkou důvodnosti námítky promlčení vznesenou žalovanou. Promlčení práva na vydání bezdůvodného obohacení je upraveno v § 107 odst. 1,2 obč. zák. tak, že je stanovena promlčecí doba subjektivní dvouletá, která běží ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil (§ 107 odst. 1 obč. zák.) a promlčecí doba objektivní, podle níž se nejpozději právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za tři roky, jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení, za deset let, kdy k získání bezdůvodného obohacení fakticky došlo. Vzájemný vztah je takový, že skončí-li běh

jedné z nich, právo se promlčí bez ohledu na druhou promlčecí dobu, tzn. že právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení se promlčí uplynutím té promlčecí doby, jejíž běh skončí dříve. V tomto případě počaly obě promlčecí doby běžet současně dne 20.12.2010 (vystavením příjmového pokladního dokladu) a dvouletá promlčecí doba uplynula dnem 20.12.2012, tj. před podáním žaloby u soudu dne 26.2.2014 (srov. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20.11.2007 sp. zn. 33 Odo 1050/2005). Soud má za to, že nebylo možno přihlížet k objektivní desetileté promlčecí době ve smyslu § 110 odst. 1 obč. zák., neboť písemným uznáním závazku ze dne 6.10.2011 žalovaná uznává co do důvodu i výše plnění z titulu smlouvy o půjčce, která byla vyhodnocena jako neexistující závazek. Dle názoru soudu je nárok uplatněný žalobou promlčen a dovolala-li se žalovaná promlčení, byla žaloba zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení rozhodoval soud podle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu a žalovanému jako úspěšnému účastníkovi řízení přiznal náhradu nákladů řízení, které představují náklady na právní zastoupení, a to odměně zastupujícího advokáta dle §§ 7 bod 6, 11 a)d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 6 úkonů právní služby po 9900,- Kč (příprava a převzetí, vyjádření k žalobě, doplňující vyjádření, sepis vyjádření k rozšířenému skutkovému tvrzení žalobce, účast u soudního jednání dne 4.9.2014 a 10.4.2015), dle 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. 6x režijní paušál po 300,- Kč a k tomu náleží 21 % DPH ve výši 12852,- Kč. Náklady řízení celkem pak činí 74.052,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání, a to ve lhůtě 15ti dnů ode dne jeho doručení, písemně, ve dvojím vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu toto rozhodnutí ukládá, může se oprávněný domáhat podaným návrhem u soudu výkonu tohoto rozhodnutí.

Okresní soud v Bruntále - pobočka v Krnově
dne 16.4.2015

Mgr. Monika Kotrlová, v.r.
- samosoudkyně -

Za správnost vyhotovení:
Lucie Lakomá

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 08.12.2016, ve výroku II. odst. II. vykonatelnosti dne 13.12.2016. Připojení doložky provedla Olga Kociánová dne 28.12.2016.